

Jeg er ikke helt sikker paa, at det er nødvendigt at gaa til den rigoristiske Bestemmelse. Jeg er ikke langt fra at tro, at denne Bestemmelse let kan medføre et Monopol paa Aftapning for Vinhandlerne og dermed maaske skade andre handlende, f. Eks. de Urtekræmmere og Landhandlere, der selv aftappe Rom og billig Cognac. Det er vist Reglen ude i Provinserne og paa Landet og i Forbrugsforeningerne, at disse landhandlende eller provinshandlende selv foretage Aftapningen.

Med Hensyn til Fustagernes Art er der i § 8 bestemt, at Vinhandlerne ikke maa have halvfyldte Fustager liggende paa Lager. Hvor kan den ærede Minister og Toldbestyrelsen tro, at det vil være hensigtsmæssigt eller muligt for en Vinhandler, naar han har en større Beholder liggende, straks helt at aftappe den? Regelen er dog den, at han aftapper lidt ad Gangen, snart en halv Snes, snart en Snes Flasker, og han maa have Lov til at have Beholderen liggende halvfuld og at fylde den igen. Jeg tror, at denne Bestemmelse i § 8 maa Vinhandlerne have Lov til at sige, at de ikke ville og ikke kunne modtage. Jeg indrømmer ganske vist den højtærede Finansminister, at en enkelt Stand, som hyler op, skal man ikke tage Hensyn til. Deres Hyl skal Ministeren ikke tage Hensyn til, men han skal tage Hensyn til deres Argumenter, og paa dette Punkt synes jeg i Virkeligheden, at Vinhandlerne have Ret.

Et andet Punkt, hvor jeg synes, at Vinhandlerne have nogen Ret til at beklage sig, er med Hensyn til det private Forbrug. Der har imidlertid det ærede Medlem for Hornslet (N. P. Jensen) været saa elskværdig at sige, at man i Udvalget vilde rette dette Punkt, saa det skal jeg ikke komme ind paa. Jeg skal kun sige, at Vinhandlerne kræve, og jeg synes med nogen Ret, at det private Forbrug i Virkeligheden skal betale samme Skat overalt og ikke Skat af en gros Prisen, men af Detailprisen.

Jeg maa i denne Sammenhæng forespørge, om Urtekræmmerne ogsaa komme ind under Loven. Have Urtekræmmerne vedblivende efter Loven Ret til at aftappe og selv paasætte Stempelmærke? For i saa Fald komme de ogsaa ind under hele Kælderkontrollen i denne Lov. Det vil blive en meget omfattende Kontrol, thi der er mange Urtekræmmere, og jeg er bange for, at Kontrollen ikke vil blive meget effektiv. Det gælder om al Kon-

trol, naar der skal opkræves Acciseafgift, at man saa vidt muligt maa søge at faa Produktionen samlet paa nogle faa Steder, hvor man kan slaa ned paa den. Det vil ikke være Tilfældet, hvis Urtekræmmerne komme med under denne Lov.

Endelig har man Restauratørerne. Der er f. Eks. nogle Restauratører, der selv ere Vinhandlere. Hvorledes ville disse Restauratører have at forholde sig? Den Kontrol, der paabydes i Loven, kan efter mit Skøn slet ikke udøves overfor en Restauratør, saaledes at man i Virkeligheden, hvis man vil gaa den Vej at forlange Stempling, vil komme ind paa, at man paa Restaurationer ikke kan faa Vin i Glas, men kun i større eller mindre Beholdere, f. Eks. i Flakoner paa $\frac{1}{8}$ Liter, som saa Restauratøren maa have Lov til at stemple under behørig Kontrol. Jeg tror, at det vil blive meget vanskeligt at kontrollere de Restauratører, som selv have Vinhandlerborgerskab eller selv indføre Vin. Jeg maa nemlig gøre opmærksom paa, at for saa vidt saadanne Restauratører — jeg antager, det gælder i alt Fald Phønix og Angleterre — have Kreditoplag, kan man gennem Kreditoplagskontrollen ganske vist bedømme, hvor megen Vin der gaar ind og ud. Men man ved ikke, hvad Art Vin det er, idet en Kreditoplagskontrol kun giver en Kontrol med Mængden og ikke med Værdien, med Arten. Den Kontrol, som foreslaas i dette Forslag, er dels en Kælderkontrol, dels en Bogkontrol. Jeg synes, at det ogsaa maatte blive nødvendigt at have en Destillationskontrol med de Steder, hvor man laver Cognacer eller Likører.

Der er en yderligere Bestemmelse om Anmelderen. Jeg er fuldstændig enig i de Straffebestemmelser, der ere foreslaaede. Der maa dog selvfølgelig være større Aabninger for et Skøn fra Dommerens eller Rettens Side, ifald en Mand ikke har syndet med Villie. Saa skarpe Bestemmelser, som let kunne komme til at ramme en Mand, der uden egen Skyld eller egen Villie er kommen til at overtræde Loven, synes jeg ikke, man kan have. Det glædede mig derimod i høj Grad, at det ærede Medlem for Hornslet (N. P. Jensen) forleden Dag saa rigtigt pointerede, at Bestemmelserne om Angiveri vare utilstedelige. Jeg er enig med den højtærede Finansminister i at betragte Skattesnydere som nogle Asner, Forbrydere kan jeg gerne sige. Men en Ting betragter jeg som noget værre, og